

מאכלי אלים...

המאכלים האלים

המסעדה החדשה והמורכבת
בעיר

נפתחה השבוע

"אולימפיה" בהנהלת שבתאי, רחוב קרית ספר 25
פנת רחוב קרליבך, תל-אביב

"דחף"

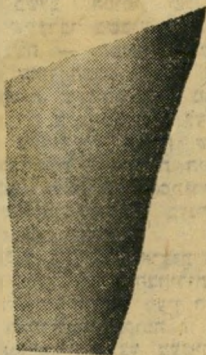
אלה, שהתנהלו על בסיס של אמון הדדי,
יביא תועלת בשלב הנוכחי.

ב. ב. כיש

על שלושה פשעי "העולם הזה" ועל אר
בעה לא אשיכנו: למה הפסקתם את תחרות
ההתיכונות של ב.ב.?

תושב הרוצה בעילום שמו,
תל-אביב

כפרס תנחומים לקורא האלמוני, שנפגע עלי
ידי ההפסקה הזמנית של תחרות התיכונות
בגלל העסק הביש, עוד תתיכנו:

בתיאבון, בניני

הרישן לי לענות לקורא ברוד נורדהייז
(העולם הזה 1204):

צחק מהדור עושים ראשית כל הדתיים
עצמם, המוויפים פרטובלים של ועדתיבהתי
רות לרכונות הראשית, ושהמציאו את כל
הבריחות הנכות על הרב טוידאנו וז"ל --
ולא כתבכם שמעון צבר, אשר כתב את
אשר התרחש וראה בעיניו ביומכיפור.
באשר לצום ביומכיפור או פירסום אי
הצום, כדאי לקורא ברוד נורדהייז לזכור
שאילו ראש ממשלת ישראל הכחיש כי
עתון "מעריב" כאילו נמנה הוא עם הצמים
ביום הכיפור, מדוע יעלים זאת כתבכם מר
צבר?
אומנם ראש הממשלה, שאמר בשעתו כי
"הדתיים הם עובדי אילים", השתתף באותו
יומכיפור בתפילתם, אך כנראה לא, עכב
אילים" עד כדי צום של יממה.
אנב, גם אני ומכירי לא צמנו ביום הי
כיפור, ולא סגרנו את הריכוי המטבח כשל
כר.

מג, תל-אביב

אייכמן בפארים

קרה לי מקרה מעניין במסגרת הפאריכאי.
אין לי רגיש נחיתות, כמו שיש לשמה יש
ראלים, לקרוא עתונים עבריים במסגרת ואני,
עם "העולם הזה" שלי, פותח לדווח את
הדפים. היה זה במקרה נליון ראשיהשנה
עם המסה העמוקה של אורי אבנרי על
אייכמן.

הרגשתי במסגרת מכונים מלאיטנאה, אך לא
היה לי העזו לרבר, לפתע פיתאום אני
מקבל כסירה על פני מנכרתן אחד, זה
שהרגשתי במסגרת. הוא צועק לי: "יהודי
מולכר!" נעלמתי, נתתי לו כאבוי אביו, הוא
הסיה בפני מלים מאייכות, כגון, "עוד לא
המה המלאכה" או, "הכו עוד קצת".
היו צרפתיים על ידי, כביכול צרפתיים
טובים, שנתנו לשני פחנות. הם הכריחו
את הארור לבקש סליחה לא מצאתי לנכון
להיכנס עמו לתיגרתיידיים, כי זה לא
מסביר.

לא אחש אם אומר שבין הצרפתיים לא
הסרים אנטישמים, אף כי הם יודעים להסי
תיר זאת בסככת האריות שלהם, שהת
פרסמו בה.

שבואל אביסל, פאריס, צרפת

אחות מוד אנרוף

במסגרת פשעים סיפר העולם הזה (1205),
כי פניו של יונגשטיין הפכו לעיסה תחת
אלותיהם של השוטרים, שאצו לנקום את
נפשת האגורה שהוסח בלכתו של הקצין
נולדברג. הכתבה מסתיימת בכך שיונג
שטיין יועמד לדין על תקיפת הקצין.
אנא, הואילו להבהיר:
האם ראשים ישוטרים להכות עציר, ואפי
לו כעונש?
הראשים ישוטרים לתקוף באלות אדם שרק
אנרופים לו בקצה ידיו?
ואם אנשי החוק עצמם כבר הענישו את
יונגשטיין על תקיפתו, מדוע עליו לעמוד
לדין נוסף?

רינה, ירושלים

בחדרי חדרה

הצטערתי לקרוא במסגרת מכתבים למערכת
(העולם הזה 1202) את זג השורות הי
התומות על-ידי עו"ד דויד ברסן, בגלל
אי הדיוק בהן.
(א) מר ברסן התפוסר מראשות עירינת
חדרה, לא למסרי מרצונו הטוב. הוא נאלץ
להתפטר, כי נכרו עליו אותם זרים פחוי
ומשנים, המצויינים במכתבו.
(ב) אם הייתה התנגדות לפעילותו במסג
לנה או לא, עובדה היא, כי עד לאחר הי
בחירות האחרונות לא נמל כמעט חלק בחיים
הפוליטיים, ולדעתי צדק, כי באותו שנה
בו היה יכול לפעול, שלטה עדיין אותה
קבוצה אשר מר ברסן חושבה לעוינת לו
(ואם בכך אינו טועה...).

(ג) עורך "העפית" לא טעה, כאשר ציין
כי שליחותו של ברסן, הייתה מלונה ברסן
ברור, כי מעמדו במפלגה ישוב להיות
כבימים עברו, שאילמלא כן, בהכרחי את
האיש, הנני משובע כי לא היה שב לעסי
קנות במפלגתו.
(ד) אמת, לא אחד בחדרה חדר, כפי
שציין ברסן, מעצם עליות קרנו במפלגה,
ועוד נכחו לברסן מאכקים פנימיים, בה
ניעה השעה.

צבי רביב, חדרה

מסוג זה בישראל ב, איבוד לחסם" של הי
הותמים, הנני להזכיר לו שלאחר מיבצעי
סוני יצאה חוברת, "הכל על כפריקאס", בה
הופיעו יחד עמו גם נתן אלתרמן, אברהם
שלונסקי ועוד סופרים, תוכן חוברת זו כי
זוראי לא נעם לישלסונות.

משה הלוי, טבריה

איר לא הרגיש העורך כאבסורד שי
יכול משהו בעל קצת הניון להצדיק רצה
לדי כפר שפריר, ועוד לטעון שאין מצדיי
קים את הרצה בשל נאשנות מפלגתית כבי
יכול?

משה דחיק כהן, ירושלים

העורך לא השווה את שני המצבים. הוא
הביא דוגמה ישראלית דמיונית כדי להמחיש
לקורא הישראלי את קיצוניות מינשר ה120
כפי שהיא נראית בעיני הקורא הצרפתי.

החתומים על מינשר ה120 הם ברדר כלל
מאראזטים החיים על חשבון הכלל, אנשים
שלא עבדו, לא רוצים לעבוד וקוראים רק
לאנשיהעבודה האמיתיים שיטפכו את רסם
בעד הרעיונות של סאנאן, הרוצה בעצמה
לחיות חיים טובים ונחמים.

מדוע שתקו אנשיההרות הצרפתיים כי
משר שש שנים, ורק כאשר כרושציב הודיע
"טכריתמועצות הכירה ב,ממשלת" אלג'יר
יה, הופיע המינשר?

א. בן-שמואל, תל-אביב

מינשר ה120 יזום והופיע לפני המיפנה
בעמדת כרושציב, המפלגה הקומוניסטית
הצרפתית התנגדה למינשר ופעלה נגדו לא
פחות מאשר ממשלת דהגול.

רגל נטויה

הדו"ח המיוחד, נסיכה או רצה? (העור
ים הזה 1202) כולל כתובו גם רצה בדיבה
של "הקת", בצל יי

להקת, בצל ירוק"
לא שטטה מעולם
את הנל, ואף אי
נה מתכונת לעשות
ואת, כפי שהיו רי
צים אולי בסתרי
לכם, תיאטרוני
פוטסייד, שהנהלת
אחד מהם אחראית
בוודאי להרלפה כי
פרשה זו, חבל ש
ברו"ח כה חשוב על
נסיסתו של התואט
רוו הישראלי, ניכ
רים סימני חיים
יחידים דווקא בהש
מצותו של תיאטרו
שנסגר זמנית כדי לא
ללהאנות את הציבור
עם, בספוטסיפר כשאין לו מה להניד -- סגר
לה חשבה, שתיאטרונים אחרים לא למרו
אותה עדיין.

מסים

אודה לכם אם תפרסמו מכתבי זה בהכח
שה רטמית מאור לפרס זה, ולא לרו"ח
כולו.

אלכס מסיס, החברה המאוחדת
לאירוים ולחסיציבור בע"מ, תל-אביב

הדריאק פאר מאמאיישון

וואס פארע חוצפה עם איז צו באהאנד
לען יידיש אויף און מיאוסן אופיין! דאר
שרייבער פון דער רעצענזיע וועגן דושינאס
פארשטעלונג (העולם הזה 1204) האט וואר
שיינלעך פארנעסן אז ער מאכט דערמיט חווק
זאן ויין מאטעמאטיקס שפראך, אט וועגן
די נרייזן וואס איר האב געפינען אין דער
דאזיקער רשימה:

געשריבן:	דארף ויין:
א נורמאלע	א נארמאלע
נאוונט	נעזונט
חוקמקס	חאכמקס
וואיער	ווייער
מויט	מען ועם
הוט	האט
מעכט	מאכט
צורעם	צארעם
ווס	וואס
וואלא	ואלו
פרנוכט	פרנסה
מייר	מיר
דעם	דאם
די	דער
באסער	בעסער
פרונראמע	פראנראם

אזוי קאן נאר שרייבן א סאכרע, אין
עפיהארע, וועלכאר האט נישט קיין שפור
כבוד צו די לאנגע היסטאריע פון גרויסן
יידישן פאלק.

וויסע זיידערמאן, יפו

שיחות בפירנצה

קראתי בענין רב את הדו"ח של העורך
על ועדת פירנצה (העולם הזה 1203). אך
הוא לוקה בחסר. העורך אמנם רומז על
שיחות שניהל עם הנציגים הערביים השונים
מחוץ לאולם הוועידה, אך אינו מפרט את
תוכנו.

אחרי שיחותיו של מר אבנרי עם הדיפלומ
מאסים הערביים בעצרת או"ם לפני שנתיים,
פירסם בהרחבה פרטים מאלפים על תוכן
השיחות, והברר עוד לנו אז לעמוד על
סיכויי השלום במזרח התיכון. הפעם נמסר
מכר, שמא יוסיף על כך מאמר שני?

אביגדור חיילון, חיפה

לאור המצב הנוכחי במרחב, אין העורך
סבור כי פירסום פרטי שיחות בלתי-רשמיות

לו נשרו השערות!

ולך?

אם יש לך
דאגות שער -

פנה למחלקה למפול שער
ב, רובינס קוסמטיקוס, ב'
חוללת הביאוקוסמטיקאי
אלכס רובין, תל-אביב,
רח' פינסקר 2, טל' 22128
— חיפה, רחוב הרצל 1.

הוד הדר ותפארת בנעל מרה

הנהדרת

השתתפו במבצע הסטיפנדיות של

